

rette offentlige tandplejeklinikker. Efter mindretallets opfattelse bør der ikke fremover kunne gives dispensation til kommunerne, således at de kan opfylde deres børnetandplejeforpligtelser ved aftaler med privat praktiserende tandlæger.

Kollektiv profylakse kan ikke praktiseres af private tandlæger, og dispensationstandplejen har ikke bidraget til børns tand sundhed i samme omfang som de offentlige børnetandklinikker.

Til nr. 12

Med dette ændringsforslags stk. 1 får kommunerne pligt til at tilbyde vederlagsfri tandpleje til visse særligt vanskeligt stillede befolkningsgrupper, der enten slet ikke eller kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud.

Der tænkes her bl.a. på plejehjemsbeboere og ikke selvhjulpne handicappede. Disse grupper har på grund af manglende mobilitet ingen mulighed for at benytte eksisterende tandplejetilbud.

Omsorgstandpleje skal som udgangspunkt være vederlagsfri og skal kunne gennemføres enten på kommunale tandplejeklinikker eller hos praktiserende tandlæge eller klinisk tandtekniker efter den enkeltes eget valg.

Mindretallet finder det vigtigt, at kommunerne pålægges at tilbyde alle, der overgår til social pension, en gratis undersøgelse med tilhørende rådgivning enten på kommunale klinikker eller hos en tandlæge efter den pågældendes eget valg.

Tilskud til behandling ydes i henhold til de sociale pensionslove, og socialministeren udformer faste retningslinjer for disse tilskud, jfr. nr. 18. Mindretallets udgangspunkt er, at der i alt skal ydes 100 pct. tilskud, således at behandlingen i princippet bliver vederlagsfri. Pensionister med væsentlige indtægter ud over social pension skal dog selv afholde den del af udgiften, der ikke dækkes af tilskud efter lov om sygesikring.

Det foreslås i stk. 3, at kommunen skal tilbyde den pågældende en gratis undersøgelse og rådgivning samt eventuel behandling i forbindelse med overgangen til varig hjælp. Hensigten med ændringsforslaget er at sikre kontinuitet i den forebyggende tandpleje, således at tidligere opnåede resultater ikke sættes over styr, fordi en person overgår til

varig hjælp efter bistandsloven. Endvidere er det efter mindretallets opfattelse ønskeligt, at personer med dårlig tandstatus får et bedre udgangspunkt for den fremtidige vedligeholdelse af tænderne.

Til senere behandling m.v. ydes tilskud i henhold til bistandslovens regler, jfr. nr. 18. Udgangspunktet er, at der efter disse regler og sygesikringslovens regler tilsammen ydes 100 pct. tilskud. Særligt kostbare behandlinger (f.eks. tandfyldning med guld) refunderes kun for så vidt angår den del af udgiften, der svarer til en mindre kostbar, men også fagligt forsvarlig behandling.

Tandplejetilbuddene gives på offentlig klinik, hos privat praktiserende tandlæge eller hos klinisk tandtekniker efter den enkeltes eget valg. Undersøgelse og rådgivning tilbydes dog alene på offentlig klinik og hos privat praktiserende tandlæge.

Til nr. 13 og 14

Kommunen kan leve op til det vederlagsfri tandplejetilbud ved at tilbyde det hos privat praktiserende tandlæger eller på de offentlige klinikker.

Til nr. 15

Det findes rigtigt, at kommunerne selv fastlægger, hvilket serviceniveau der skal gælde for de personer, der modtager et tandplejetilbud efter § 4, herunder også om der skal opkræves betaling.

Til nr. 16

Efter mindretallets opfattelse bør de yderligere regler, der er behov for på tandplejeområdet, som udgangspunkt fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser og Amsrådsforeningen i Danmark. Bestemelsen svarer til § 4 i lov om børnetandpleje.

Til nr. 18

Ændringsforslagets § 6, stk. 1, svarer til lovforslagets § 6.

Det fremhæves endvidere, at personer, der modtager social pension, foruden tilskud efter reglerne i sygesikringsloven kan ydes tilskud i medfør af lov om social pension, og